LATVIEŠU VĒSTNESIS

LATVIAN NEWS BULLETIN

Redakcija-Editorial Office: Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b) — Iznāk divi reizes nedēlā — Published twice a week.

Nr. 28 (30) — Authorized by Military Government and UNRRA — Dillingenā, trešdien, 1946. g. 10. aprilī

Franklina Delano Rūzvelta piemiņai

Priekš gada — 1945. g. 12. aprīļa pievakarē Savienotās Valstis un visu pasauli aplidoja sēru vēsts: miris Franklins Delano Rūzvelts (Franklin Delano Roosevelt). Mēs — latvieši trimdā to uzzinājām no vācu preses un no vācu radiofona, kas pat šī cilvēces brīvības lielā cīnītāja nāvi centās aptraipīt ar saviem zākājumiem. Latvijas valsts un latviešu tautas lielā draudzība un respekts pret Savienotām Valstīm un tās dižajiem valstsvīriem mums tagad, gadu vēlāk, ar vēl lielāku pietāti liek un ļauj pakavēties pie Viņsaulē aizgājušā ASV prezidenta gaitām un mūža darbiem. Mēs vienmēr atcerēsimies, ka prezidents Rūzvelts bija tas, kas 1940. gadā neatsina Latvijas brīvības atņemšanu, un ka ASV tāpēc vēl aizvien atzīst Latviju par patstāvīgu valsti.

Franklins Rūzvelts dzimis 1882. g. 30. janvārī Haidparkā, Savienotās Valstīs. Viņš bija vairāku dzelzceļu līniju sabiedrību prezidenta Džēmsa Rūzvelta un tā otras sievas Zaras Delanas Rūzveltas vienīgais dēls. Mājskolotāji un guvernantes viņam iemācīja franču un vācu valodu. Ik gadu viņš devās līdzi vecākiem uz ārzemēm, pavadot brīvdienas Francijā, Anglijā, Vācijā un Šveicē. Mājās viņš mācījās jāt, šaut, spēlēt klavieres un vadīt ledusjachtu. Viņš kļuva par spēcīgu peldētāju, par veiklu tennisa spēlētāju un par rūdītu buručāju. Viņš bija kaislīgs lasītājs, kam visvairāk patika vēsture un stāsti par jūru, bet tai pat laikā viņš nebija nekāds grāmatu tārps, jo Haidparka ārēs bija pārāk daudz skaistu vilinājumu. Harvardas universitātē viņš līdztekus studijām pirmo gadu cītīgi nodevās futbolam un airēšanai, bet tad pievērsās žurnālistikai un kļuva universitātes laikraksta redakcijas locekļis. Gadu pēc universitātes beigšanas viņš apprecēja Savienoto Valstu prezidenta Teodora Rūzvelta krustmeitu Annu Elīnoru Rūzveltu, savu bērnības dienu rotaļu biedreni. Pēc universitātes Franklins turpināja studēt Kolumbijas tieslietu augstskolā, bet kādā pārbaudījumā viņam neveicās un līdz ar to izpalika arī diploma saņemšana. Izturot pārbaudījumus, viņu tomēr uzņēma advokatūrā. 1910. g. demokratu partija meklēja kandidātu vēlēšanām, kas būtu jauns, reprezentabls un nāktu no labas ģimenes. Franklinam Rūzveltam piedāvāja uzņemties kandidātūru štāta senāta vēlēšanās. Un viņu arī ievēlēja, gan tikai ar 1140 balsu vairākumu, jo pēc pilsoņu kaŗa Amerikā tikai vienam demokratam bija izdevies iegūt kādu valsts amata posteni. 1912. g. Rūzvelts visu savu politisko darbību veltīja Nudžersijas štāta gubernātora Vudro Vilsona kandidātūras atbalstīšanai valsts prezidenta amatam. Šīs pūles attaisnojās. Kādā demokratu partijas sanāksmē viņš iepazinās ar provinces redaktoru Danielsu, kas kļuva par Vilsona flotes ministru. Danielss savukārt piedāvāja Rūzveltam flotes viceministra posteni. Septiņus gadus vēlāk Rūzvelts no šī posteņa atteicās, lai kā demokratu pārstāvis kandidētu par ASV valsts viceprezidentu. Viņu tomēr neievēlēja. Pēc gada viņš kādā pēcpusdienā peldējās aukstā jūras ūdenī. Naktī viņu piemeklēja drudzis un pēc 3 dienām viņa kājas bija paralizētas. 39 g. v. vīrs bija kļuvis par bērnu triekas upuri. Dzelžaina dzīvotgriba un apņēmība pa daļai uzveica šķietāmi nepārvarāmo slimību: pēc gada viņš jau varēja pārvietoties uz krukiem un atgriezās politiskā dzīvē. 1928. g. viņš jau spēja iztikt bez krukiem, pateicoties tēraudu palīgprotēzei no gūžām līdz kāju pēdām. 1928. g. viņš kļuva par Nujorkas štāta gubernātoru, bet 1932. g. demokratu sanāksme Rūzveltu izraudzīja par kandidātu valsts prezidenta vēlēšanām. Tanīs viņš solīja valsts sociālu un ekonomisku atjaunošanu, „aizmirstā mazā cilvēka" aizstāvēšanu un „jaunas iespējas" (new deal) visai nācijai. Rūzvelts guva lielu uzvaru: par viņu balsoja turpat 23 milj. amerikāņu, kamēr par citiem kandidātiem bija nodoti nepilni 16 milj. balsu. Valsts prezidenta amatā viņš stājās 1933. g. martā, kad ASV pārdzīvoja savu ļaunāko saimniecisko krizi kopš pilsoņu kaŗa laikiem.

Rūzvelta rīcība un soļi iekšzemes smago problēmu atrisināšanā bieži vien bija radikāli. Dolaru devalvēja, ASV atteicās no zelta standarta, valdība centās sagādāt darbu bezdarbniekiem. Neskaitāmi likumdošanas akti paaugstināja algas, saīsināja darba stundas un sagādāja jaunu darbu. Atcēla prohibiciju. Jaunas un nepiedzīvoti milzīgas apūdeņošanas ierīces deva lētu elektrību un padarīja par auglīgām līdz tam nederīgas zemes. Otrreiz kandidējot valsts prezidenta amatam 1937. g. un klūstot atkal ievēlēts, viņš deklarēja, ka vēl jāpārvar nepārredzami sociāli šķēršļi, ka „nācijas trešdaļa vēl aizvien ir apgādāta sliktiem mājokļiem, nepietiekami apģērbta un nepietiekami pabarota." 1938. g. ASV pieņēma īpašu likumu, kas kļuva pazīstams par „algu un stundu" likumu. Tas darba laika ilgumu noteica uz 40 stundām nedēļā, nosakot arī minimālās algas daudzās rūpniecības nozarēs, paaugstinot strādnieku izpelņu un samazinot darba laiku miljoniem cilvēku. Vairākkārt ASV kongress nostājās pret prezidentu, jo tas pieprasīja pilnvaru paplašināšanu, kas bija nepieciešama valdības struktūras pārorganizēšanai un valdības brīvākai rīcībai. 1940. g., gatavojoties valsts prezidenta amata treškārtējai kandidātūrai, viņam bija jāpiedzīvo asa opozicija, arī no pašas demokratu partijas. Viņu atkal ievēlēja. Tas pats atkārtojās arī 1944. g., kad ASV visus savus spēkus bija veltījusi kaŗam.

Kad Rūzvelts ieradās Vašingtonā, pasaules kaŗš īstenībā jau bija nolemta lieta, bet tikai nedaudzi to nojauta. Japāna Ķīnai bija atņēmusi Mandžuriju. Italija iekaroja Abesiniju. Vācija bija sākusi pieci ar pusi gadu gatavošanos kaŗam. Eiropa bruņojās no jauna, un tas vairs nebija apstādināms. Valsts prezidenta amata pirmajos četros gados Rūzvelts vēl īsti nevarēja izšķirties starp izolēšanos un internacionālismu, vairāk nosverot uz pēdējā pusi. 1935. un 1936. g. viņš panāca neitrālitātes likumus, kas katēgoriski aizliedza municijas eksportu. Viņa prezidenta pilnvaru otrā posmā Vašingtona jau atradās ceļā uz kaŗu, kaut gan šo ceļu tā nebija izvēlējusies pati, bet to uzspieda Vācijas, Japānas un Italijas agresīvie plāni. Kopš 1937. g. katrā jaunā Eiropas krizē Rūzvelts apellēja pie Hitlera un Musolīni, lai panāktu atrisinājumus miera ceļā. 1939. g. aprīlī viņš pieprasīja no Hitlera un Musolīni neuzbrukšanas solījumus, par ko Amerika apņemtos sadarboties pasaules atbruņošanās jautājumā. Pēc ticamām ziņām, viņš pat bija piedāvājis sastapties ar abiem diktātoriem. Hitlers un Musolīni izsmēja viņa piedāvājumu. 1939. g. 1. septembrī Vācija iebruka Polijā un kaŗš bija sācies. Rūzvelts proklamēja Amerikas neitrālitāti, izteikdams cerību, ka Savienotās Valstis paliks ārpus šī kaŗa. Novembrī Rūzvelts panāca neitrālitātes akta revīziju un Anglija ar Franciju Amerikā varēja pirkt ieročus un municiju. Ķīna un Francija saņēma aizdevumus. Italijai piemēroja augstākas muitas. Vāciju ierakstīja tirdzniecības „melnajā listē." Japānai samazināja naftas un metallu pārdevumus.

Francija krita un angļi zaudēja gandrīz visu savu militāro apbruņojumu Denkerkā. Rūzvelts ievērojami steidzināja ieroču sūtīšanu uz Angliju. Visa viņa ārlietu politika bija izsakāma dažos vārdos: Vācija un Italija pašā savā būtībā ir Savienoto Valstu ienaidnieces. Kaŗš izplēsās un tas droši vien izplētīsies līdz Amerikai, tāpēc Amerika dara saprātīgi, ja tā palīdz tiem, kas apkaŗo Vāciju un Italiju. 1940. g. Rūzvelts, riskējot savas ievēlēšanas šanses trešo reizi, pirmo reizi Amerikas miera laikā panāca obligātu kaŗa dienestu. 1941. g., neraugoties uz niknām debatēm kongresā, viņš panāca Ires-aizdošanas līguma pieņemšanu, kas Amerikai deva tiesības pārdot, izīrēt vai vienkārši atdot pret agresiju kaŗojošām nācijām jebkuŗu ieroci vai kaŗa materiālu. Tas jo sevišķi palīdzēja Anglijai, kas jau bija sākusi izjust savu pirkšanas spēju vājināšanos. Martā Rūzvelts pavēlēja apķīlāt 30 itaļu un vācu kuģu amerikāņu ostās, noraidot nacistu un fašistu protesta notas. Aprīlī viņš nostādīja Grenlandi amerikāņu aizsardzībā, jūnijā slēdza visus vācu konsulātus un nacistu aģentūras, kuŗas izlietoja par izkārtnēm spiegošanai un propagandai. Divi dienas vēlāk viņš slēdza visus itaļu konsulātus. Kad Krievijai uzbruka Vācija, prezidents pierādīja savu reālistisko nostāju. Kaut arī priekš divi gadiem viņš bija nosodījis krievus par iebrukumu Somijā, viņš tagad paziņoja, ka amerikāņi atbalsta Padomju Savienību.

Augusta sākumā prezidents Rūzvelts atstāja Vašingtonu, lai dotos braucienā uz savas jachtas „Potomac." Tas nebija parasts, ka viņš atstāj savu darbu briestošas krizes vidū. 14. augustā Vašingtona un Londona paziņoja, ka prezidents un Anglijas ministru prezidents sastapušies uz jūras, lai formulētu Atlantijas chartu — pēckaŗa mērku programmas 8 punktus.

Kopsavilkumā Atlantijas charta runāja par „nacistu tirannijas" iznīcināšanu un par tādas jaunas pasaules radīšanu, kur tautas pašas nosaka par sevi, kur jūras ir brīvas visiem, kur nosodīts kaŗš un kur visas nācijas vienlīdzīgi dalās jēlvielās. Šīs chartas vārdi uzvarētājus un uzvarētos vienlīdzīgi ieskatīja par pēckaŗa sadarbīgo nāciju locekļiem...

1941. g. 7. decembrī japāņu vēstnieki Vašingtonā hipokritiski pārrunāja metodes miera saglābšanai Klusā okeanā. Viņiem runājot, japāņu flote virzījās uz Perl-Harboru un bumbas bira uz Amerikas lielo Viduspasifikas bazi, satriecot Amerikas kaŗafloti — tās vienīgo vairogu pret uzbrukumu kontinentam. 8. decembrī prezidents Rūzvelts abām kongresa palātām pieprasīja deklarēt, ka pēc neprovocētā Japānas uzbrukuma Savienotās Valstis un Japānas imperija no 1941. g. 7. decembŗa atrodas kaŗastāvoklī.

Divi nedēļas pēc Perl-Harboras Čerčils ieradās Vašingtonā un abi valsts vīri nosprauda Vienoto Nāciju deklarāciju. 1942. g. jūnijā Čerčils ieradās atkal, un tad pieņēma angļu-amerikāņu invāzijas plānu Ziemeļafrikā. 1943. g. 14. janvārī Rūzvelts ieradās Kazablankā, kur abi valstsvīri pārrunāja nākamās cīņas fazes pret Vāciju un Japānu, nolemjot, ka kaŗu izbeigs tikai ienaidnieka beznoteikumu padošanās. Rūzvelts šinī konferencē bija mēģinājis piedabūt arī Stalinu, bet padomju valsts vadītājs aizbildinājās ar aizņemtību drausmīgā austrumu frontes kaŗa vadībā.

1943. g. 22. novembrī prezidents Rūzvelts, ministru prezidents Čerčils un ģenerālisims Čangkaišeks Kairā pārrunāja jaunus soļus kaŗā pret Japānu. Krievija nekaŗoja pret Japānu un tāpēc tā te nevarēja sastapties ar ķīniešiem.

Teherānā, Persijā, pēc Kairas konferences notika ilgi gaidītā sastapšanās ar Stalinu. 26. novembrī 3 valstsvīri labas saprašanās atmosfairā panāca svarīgus atzinumus par kaŗu pret Vāciju. Konferencei beidzoties 2. decembrī, viņu deklarācijā bija teikts: „Mēs še ieradāmies ar cerību un apņēmību. Mēs no šejienes aizejam kā draugi darbos, garā un nodomos..."

Savā ceturtajā prezidenta pilnvaru posmā Rūzvelts Jaltā, krievu Rivjērā, vēlreiz sastapās ar Stalinu un Čerčilu, bet šoreiz pārrunu temats bija pēckaŗa pasaule. Šinī sanāksmē uz to pašu mēnesi bija nolikta Sanfranciskas konference un nosprausti plāni Vācijas pārvaldīšanai pēc tam, kad tā būs sakauta. Cits Jaltas konferences rezultāts kļuva zināms 5. aprīlī, kad Krievija uzteica savu neuzbrukšanas līgumu ar Japānu un lika saprast, ka viss tās varas smagums drīz vērsīsies pret šo nāciju un tās netaisnīgiem ieguvumiem.

Asinsizplūdums smadzenēs pārtrauca prezidenta Franklina Delano Rūzvelta dzīves pavedienu. Kaŗš pret agresiju turpinājās. Sērot nebija laika. Ministru prezidents Čerčils par aizgājēju teica: „Viņš bija lielākais brīvības cīnītājs, kāds jebkad sniedzis jaunās pasaules palīdzību un atbalstu vecai pasaulei. Viņa zaudējums ir patiesi smags zaudējums visai cilvēcei."

Viktors Baltkājis pēc „New York Herald Tribune" materiāliem

In memoriam

Through God's great gift to humanity and through Franklin Delano Roosevelt's inspiration, a United Nations Relief and Rehabilitation program, to help the Displaced Persons throughout the world, was born.
The memory of this humble servant to mankind will live in the hearts of all men forever.

Clifford Charles Malsie,
UNRRA Director, Team 308

Ar Dieva lielo dāvanu cilvēcei un ar Franklina Delano Rūzvelta iedvesmi bija dzimusi Vienoto Nāciju Palīdzības un Rehabilitācijas programma, lai sniegtu palīdzību pārvietotām personām visā pasaulē.
Visu cilvēku sirdīs mūžam paliks šī vīra piemiņa, kas pazemīgi kalpoja cilvēcei.

Klifords Čarlzs Molsijs,
UNRRA's 308. vienības direktors

Elīnoru Rūzveltu aicina par bēgļu organizācijas vadītāju

UNRRA's padomes sanāksmes dalībnieku vidū Atlantik-Sitijā, marta beigās ziņoja „AP", pieaug vēlēšanās aicināt Elīnoru Rūzveltu par vadītāju starptautiskai organizācijai, kas kārtos politisko trimdinieku un kaŗa izsvaidīto bēgļu problēmas. Informētās aprindās norādīja, ka Rūzveltu šim postenim, cik paredzams, proponēs Anglija. **The Stars and Stripes**

Rudolfs Krafts, Latvijas ev.-lut. baznīcas mācītājs

Ciešanu laikā

Šai laikā, kad zeme pilna nopūtu un vaidu un daudzi nospiesti zem smagās bēdu nastas, mēs atkal pieminam To, kas pirms divi tūkstoši gadiem nesa vissmagāko nastu. Šai grūtajā bēdu laikā, kad sāpes klauvē arī pie mūsu durvīm, mēs vērojam ar kādu spēku un izturību Viņš gāja Viņam nolemto sāpju ceļu, lai mirtu grēcinieku vietā.

Gadu simteņi jau ir pagājuši no tā brīža, bet pasaule vēl arvien nav varējusi Viņu aizmirst. Viņa mīlestība, izturība un paļāvība uz Dievu līdz galam ir devusi jaunus spēkus tiem, kas dažubrīd jau sāk pagurt. Viņš, kas nāca, lai visus glāstītu, žēlotu un mīlētu, vēl tagad ir ceļa rādītājs.

Kāpēc Viņam bija jāiet grūtais sāpju ceļš? Kāpēc Viņam nevainīgam bija jāsaņem Dieva sods? Kāpēc mums jācieš? Tā mēs daudzreiz esam jautājuši. Arī tagad, kad atrodamies tālu projām no dzimtenes un esam gandrīz visu zaudējuši, mēs bieži domājam, ka Dievs ir mūs atstājis.

Bet vai tiešām tas tā ir?

Mēs bieži redzam tikai vienu pusi. Mēs aizmirstam, ka sāpes arī audzina un vieno. Vistumšākajās un grūtākajās sāpju stundās daudzreiz piedzīvojam vislielāko svētību.

Ciešanas grib mūs padarīt jūtīgus arī pret citu ciešanām. Mēs nedrīkstam vienaldzīgi novērsties no citu bēdām. Nedrīkstam vienaldzīgi paiet garām cietējiem. Nedrīkstam sacīt: kas man par dalu, katrs lai palīdz pats sev. Mūsu pienākums ir palīdzēt tiem tautiešiem, kam klājas vēl grūtāk nekā mums.

Mēs neesam vienīgie cietēji. Citiem klājas vēl grūtāk. Padomāsim kaut par tiem, kas no mums atrauti. Vai viņiem neiet daudz grūtāk? Mūs, paldies Dievam, arī mūsu draugi vēl nav atstājuši. Nesen kāds man sacīja: „Jūs varat būt pārliecināti, ka mēs darīsim visu iespējamo, lai palīdzētu latviešu bēgļiem! Nevien man, bet arī daudziem, ļoti daudziem, kas dzīvo Amerikā, ir karsta vēlēšanās jums palīdzēt. Ja arī mūsu spēki milzīgā posta priekšā liekas niecīgi, mēs tomēr ceram, ka Visuvarenais palīdzēs tikt pāri šim postam. Mēs ceram, ka drīz arī politiskie apvāršņi būs skaidrāki un arī jums būs vieglāk."

Šai ciešanu laikā atcerēsimies, ka tauta, kas pastāv savās ciešanās, nekad nezudīs. Bet vai mēs šoreiz pārbaudījumus izturēsim? Vai smagā bēdu nasta, ko Dievs mums uzlicis, nav par grūtu mūsu spēkiem?

Lai gan mēs šodien esam bez dzimtenes, mēs tomēr nedrīkstam nokārt galvu. Ir taisnība, ka grūtums nevienu nesaudzē, ka dzīves smagums katru noliec, bet kamēr vien mēs nesīsim savās krūtīs varoņu garu, mums vēl ir ceriba... To mums neviens nevarēs atņemt. Māte — Latvija nekad nebeigs sērot par saviem bērniem. Mēs atkal būsim kopā. Ja klīstot pa svešiem ceļiem, tu esi piekusis un pazaudējis savu dvēseles mieru, ja sāpes un ciešanas kā smags akmens nospiež tavu sirdi, tad paļaujies uz To, kas ir sacījis: „Es esmu pie jums ik dienas..."

Šai ciešanu laikā, vērojot lielo Sāpju Vīru, domāsim arī par mūsu tautas varoņiem. Atcerēsimies tās vietas, kur viņi atdusas. Vai mums neliekas, ka šai brīdī viņi atkal ir pie mums. Kas tas bija par spēku, kas viņus apgaroja? Kas tas ir par spēku, kas mums var atdot atpakaļ mūsu valsti? Tā ir tautas mīlestība.

„Nevienam nav lielākas mīlestības, kā ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem."

Lai Dievs mums palīdz, ka mēs šo mīlestību nepazaudētu svešumā.

Ciešanas vieno tautu. Ciešanās atkal reiz atdzims mūsu tauta.

Tāpat kā pēc nakts aust atkal diena, tāpat arī mūsu bēdu nakts reiz nobeigsies un atkal uzausīs tā jaunā diena, kuŗu mēs tagad visi gaidām.

Zviedrijā internētie latvieši

Redakcijai piesūtīts to latviešu saraksts, kas pēc Vācijas kapitulācijas kā vācu armijas piederīgie bija internēti Zviedrijā. Kā zināms, šos internētos Padomju Savienība pieprasīja izdot, pie kam izdošana, izņemot slimos, arī notikusi. Pirms izdošanas vairākās internēto nometnēs atradušies šādi latvieši: Edvīns Apinis, Herberts Auniņš, Edvīns Alksnis, Pēteris Apkalns, Aleksandrs Austrums, Arnolds Augusts, Antons Belskis, Jānis Bergs, Uldis Bērzs, Jānis Bisenieks, Jānis Bundža, Osvalds Bikmanis, Jēkabs Balodis, Kārlis Bertuss, Teodors Babāns (Ramanis), Kārlis Brauns, Bernhards Celms, Kārlis Cimermanis, Alberts Celmiņš, Ojārs Caune, Oskars Doma, Augusts Dupurs, Jānis Daugavietis, Juris Dzenītis, Edmunds Dambergs, Oskars Daugulis, Vilis Edulfs, Valdemārs Einis, Valdemārs Eltermanis, Valdemārs Eglītis, Helmārs Eichfuss-Atvars, Jānis Eglītis, Vitalijs Ezergailis, Edgars Grasis, Kārlis Gailītis, Jēkabs Goldšteins, Arturs Graudiņš, Simanis Gudļevskis, Konstantīns Golamskis, Evalds Grīva, Laimonis Gutmārcis, Elmārs Heics, Jānis Jēkabsons, Augusts Ivbulis, Pēteris Kalējs, Arvīds Kalniņš, Jānis Kaniņš, Jānis Kārkliņš, Richards Karulis, Oskars Krastiņš, Jānis Kundziņš, Ernests Kalsons, Atvars Kiršteins, Valdis Knoks, Arvīds Kaņeps, Fricis Kochs, Leonards Kokers, Leonards Krompuss, Ernests Kesels, Juris Kamerilovs, Jānis Kārkliņš, Voldemārs Kaija, Augusts Karlovs, Kārlis Kļaviņš, Mječeslavs Kokins, Vilis Krūmiņš, Augusts Kaņeps, Eduards Kļaviņš, Voldemārs Krilovs, Vladislavs Kļovāns, Osvalds Līcis, Evalds Liepiņš, Olģerts Lācis, Arnolds Līcis, Pēteris Lagzdiņš, Pauls Lielkājis, Manfreds Liepiņš, Mārtiņš Maurers, Aleksandrs Millers, Antonijs Mincis, Georgs Matisons, Viktors Markevics, Jānis Muižnieks, Modests Muižnieks, Aleksandrs Mačs, Boriss Miemis, Ernests Olavs, Laimdots Ozoliņš, Gustavs Purmalis, Georgijs Poklikajevs, Arturs Plūme, Jānis Presņikovs, Jānis Priednieks, Ādolfs Polanskis, Herberts Pučkovskis, Alfreds Pabērzs, Arvīds Pakalns, Jānis Radzevičs, Vincents Rimicāns, Jānis Rudenis, Ilmārs Rūja, Valdis Ruks, Oskars Rekis, Teofils Rediņš, Jēkabs Raiskums, Zanis Rubenis, Eriks Ritelis, Viktors Sils, Stanislavs Skromanis, Richards Siliņš, Jānis Slaidiņš, Mārtiņš Sals, Valentīns Silamikelis, Mārtiņš Svarens-Svarinskis, Kārlis Stenders, Pēteris Strazds, Arvīds Stokhauzens, Eriks Stumbris, Arnolds Šmits-Pētersons, Jānis Šteinbergs, Herberts Šulmanis, Olģerts Štamers, Jānis Teteris, Vilhelms Traubergs, Alberts un Donats Udrasoli, Jānis Vilders, Austrums Vēveris, Gustavs Vilks, Jānis Voika, Pēteris un Vilis Ziemeli, Teodors Zēbergs, Jēkabs Zutis, Edvīns Apinis, Olģerts Ābrams, Ernests Balodis, Kārlis Blūms, Pēteris Badītājs, Arnolds Briedis, Olģerts Gebauers, Ervīns Čikste, Pēteris Ciritis, Oskars Lapa, Pēteris Vabulis un Eriks Žilinskis.

P. Ludviga

Latvieši svešās zemēs

Sūrās trimdinieku gaitas, kādas tagad staigā liela latvju tautas daļa Vācijā, Zviedrijā, Krievijā, Dānijā, Austrijā un vēl citās zemēs, nav staigātas pirmo reizi. Dažādu apstākļu spiesti mūsu tautieši arī agrāk bieži atstājuši savas dzimtās zemes robežas un meklējuši patvērumu dažādās pasaules malās. Daļa viņu, apstākļiem mainoties, vēlāk atgriezusies dzimtenē, daļa iekārtojusies kādā svešā malā jaunā dzīvē, bet daļa grūtajos apstākļos aizgājusi bojā.

Tādas pat cilvēku medības un aizvešanas vai izsūtīšanas, kādas notika 1940. g. uz austrumiem un no 1941.—1945. g. uz Vāciju, ir notikušas arī agrāk. Katrs iebrukums mūsu zemē ir paņēmis līdzi daļu tautiešu, pārvēršot tos par svešas zemes strādniekiem vai arī pārdodot par vergiem tatāriem, persiešiem u. c. Piemēram, 1324. gadā, kad krievu kņazs Dāvids Timofejevs iebrūk Latvijā, no viena paša Rēzeknes apgabala aizvesti 20.000 latviešu, bet 1558. g. 22. janvārī Jāņa Briesmīgā karavīri no tā paša apgabala aizveduši ap 30.000 latviešu. Rietumzemgalieši simtgadu cīnās ar vācu ordeņa iebrucējiem 13. g. s. beigās bija tā noasiņojuši, ka, nespēdami savu zemi vairs nosargāt, devās uz Lietuvu. Aizgājēju skaits sasniedzis ap 100.000 cilvēku.

Grūts laikmets mūsu tautai ir dzimtbūšana. Arī tad daļa tautiešu bija spiesta atstāt dzimto zemi un uzņemties svešniecības gaitas. Par šīm gaitām Augusts Melnalksnis 1938. gadā izdotajā grāmatā „Latviešu kolonijas" raksta:

„18. gadsimta otrā pusē Vidzemes zemnieku apspiešana un izmantošana sasniedza augstāko pakāpi. Zemnieks bija padarīts par sava kunga beztiesisku vergu, ko varēja sist, spīdzināt un nogalināt, par to nesaņemot ne mazāko sodu. Valmieras un Cēsu pilsmuižas zemnieki 1776. g. vasarā, Krievijas troņmantniekam Pāvilam ceļojot caur Vidzemi, 21. jūlijā Lenču pasta stacijā iesniedza aizstāvības lūgumus pret muižnieku varmācībām. Šī zemnieku pārdrošība ļoti uztrauca muižniekus. Gala rezultātā vainīgos briesmīgi sodīja. Šo zemnieku nemieru dalībnieki ir arī pirmie uz Sibiriju izsūtītie, kaut gan viņi nebija ne slepkavojuši, nedz arī sacēlušies ar ieročiem rokās. Rīgas cietumā, pieslēgti pie kārts kopā ar slepkavām, dedzinātājiem un zagļiem, viņi uzsāka savu moku pilno ceļojumu.

Pēc vairāku mēnešu klimšanas tūkstošiem kilometru garā ceļā, izsūtītie nonāk Tobolskā. Še kalējs latviešu nemierniekiem pārcērt kēdes un tie tiek brīvi. Tobolskā priekšā ir jau citi nemiernieki: Pētera 1. zviedru un vidzemnieku pēcnāči, Elizabetes un Katrīnas 2. laikā izsūtītie somi, poļi un vācieši. Ar keizara piekrišanu guberņas administrācija ierāda kolonijas vajadzībām 18.000 desetinu zemes sāls purviem bagātā mūža mežā, kilometru 80 no Tobolskas un 240 km no Omskas. Še 1802. gadā nodibinājas pirmā latviešu, igauņu, somu un zviedru jauktā kolonija, ko nosauca Rīgas vārdā par Rīškovu. 1803. gadā kolonijā nonāk uz nometināšanu Sibirijā notiesātie Kauguru nemieru dalībnieki — kaugurieši, kocenieši un valmierieši."

Turpmākos gados latviešu koloniju skaits Krievijā aug. Turp nokļūst nevien tie, ko aizved ar varu, bet arī daudzi tādi, kas pārliecīgi grūto dzīves apstākļu dēļ atstāj savu dzimto zemi. Nomas maksas paaugstināšana, īstermiņa zemes nomas līgumi, neražas, zemnieku saimniecību pievienošana muižai, — tie ir iemesli, kas daudzus spieda doties svešumā.

(Turpinājums sekos)

Sirds un goda pienākums

Uz angļu joslu Vācijā tagad no Beļģijas pārvesti tie mūsu bijušie karavīri, kas tur bija savā laikā aizvesti. Tiesībās tie gan pielīdzināti pārējiem DP un izvietoti nometnēs, kur par viņiem rūpēsies attiecīgas iestādes, par ko mūsu pateicība varai, kas to lēmusi, bet ir noskaidrots, ka zināma daļa palīdzības tomēr nepieciešama arī no mūsu puses, īpaši drēbju, veļas un zeķu ziņā. Tāpat ar visu sirds dedzību jāgādā par invalīdiem. Mantu saiņi, kas mums no dzimtenes līdzi paņemti, pa ilgo svešniecības laiku un daudzkārtējās pārvietošanās dēļ ir gan kļuvuši pavisam viegli. Par cik tie vieglāki tapuši, par tik sirds smagāka kļuvusi. Ir tiešām grūti tādos apstākļos prasīt mūsu tautiešiem palīdzību mūsu bijušiem karaviriem. Ja tomēr tas jādara, tad vadoties tikai no vienas apziņas, ka mūsu sirds būtu smagu sāpju pilna un nelautu mums augstu paceltu galvu lepni solot atpakaļ uz savu šūpļu zemi Latviju, ja mēs paliktu neizpildījuši savu sirds un goda pienākumu pret tautiešiem, kam naidnieks bijis katrs, kas savu roku izstiepis pēc mūsu zemes, vienalga, vai tas nācis no austrumiem vai vakariem, un kas nav baidījušies skatīties nāvei tieši acīs.

J. Goldmanis, Latviešu bij. karavīru palīdzības pārvaldes priekšsēdis

Chronika

Veidenas latviešu nometnes tautiešiem 24. martā patīkamu pārsteigumu sagādāja prof. A. Ozoliņa, Ritas Pētersones un Aleksandras Kadiles koncerts. Nebija mums ziedu, ko mākslinieckus apdāvināt, bet klausītāji sirds dziļumos bija patiesi pateicīgi mākslinieckiem par augstvērtīgākajiem sniegumiem, kādus Veidenas tautieši trimdas laikā jebkad piedzīvojuši (Jānis Kalniņš). — Kad pagājušā rudenī ap 200 latviešu ieradās Ķiles Holtenavas nometnē, tā atstāja atbaidošu iespaidu. Netīrs bija nometnes novietojuma rajons un vēl netīrākas telpas. Tagad nometne pārveidojusies. Barakām logi iestikloti, apkārtne iztīrīta, celiņi noslaucīti, visur tīrība un spodrība. Nometnes iemītnieki dzīvo vienstāva koka barakās, kas sadalītas lielākās vai mazākās istabās: mazākajās novietotas ģimenes, bet lielākās istabās dzīvo vieninieki. Katrai barakai sava mazgājamā telpa. Uzturs 1800 kaloriju dienā. Bērniem atsevišķa virtuve, kurā strādā bērnu mātes. Bez šīs nometnes Kīlē ir vēl 2 mazākas nometnes Šancē un Braunerbergā. Tā kā visās trijās pieminētās nometnēs nav piemērotu telpu, tad lielākie sarīkojumi notiek Fridrichsortas nometnē, kurai liela sarīkojumu zāle ar skatuvi („Nākotnes Celš" Kīlē). — Eslingenā autovadītāju un mechanikas kursu apmeklētājiem radušās izredzes vasaras sākumā dabūt darbu civilā autotransportā, ko organizē kāda sabiedroto okupācijas iestāde. Viņi, nezaudējot DP tiesības, saņems algu, uzturu, telpas un apģērbu. Darbā paredzētas nacionālās darba vienības ar latviešu priekšniekiem, kas savukārt būs pakļauti sabiedroto virsniekam. Tādā veidā kursanti varēs praktiski sagatavoties savam arodam un nodrošināties ar darbu ilgākam laikam, jo paredzams slēgt darba līgumu. — Eslingenas laikraksts „Latviešu Ziņas" papīra trūkuma dēļ pagaidām pārtraucis iznākšanu. Ja izdosies saņemt UNRRA's apsolīto papīru, tad laikrakstu atjaunos („Latviešu Ziņas" Eslingenā). — Marktredvicas latviešu nometnē nodibināta tautas augstskola ar valodu, fiziskās audzināšanas, zinātnes un mākslas nodaļu. Tautas augstskolu beigušajiem būs arī pārbaudījumi, pēc kam tie saņems apliecības. Jānožēlo, ka jaunā mācības iestāde darba plānā nav paredzējusi lauksaimniecību, lopkopību, biškopību, dārzkopību un praktiskos arodus. — Ausmas nometnē Kleinkēcā pie Donavas komitejā par priekšsēdi ievēlēts K. Braslis. Konstruējoties, jaunā komiteja amatus sadalījusi šādi: priekšsēža vietnieks un administrātīvās daļas vadītājs J. Upe, saimniecības un labklājības — E. Roga, pārtikas — J. Ozoliņš, techniskās — A. Bērziņš, kultūras un izglītības — J. Rogainis un sabiedriskās daļas un komitejas sekretārs A. Šteinītis. Nometnes ticsā darbosies priekšsēdis R. Alksnis, viņa vietnieks M. Celms, loceklis A. Bitāns. — Nometnes iedzīvotāju personīgām vajadzībām būs ģimenes dārziņi sakņu audzēšanai. Dārziņus vēlas ierīkot 270 ģimeņu ar 690 personām. Katrai personai varēs piešķirt ap 8 kv. m zemes. Sēklu sagādei lūgta UNRRA's palīdzība. — Pašreiz ar YMCA's un UNRRA's gādību nometnē iekārto darbnīcas, kurās iepazīstinās un iemācīs, kā no vienkāršiem izejmateriāliem ar vienkāršiem un nedaudziem darba rīkiem iespējams pagatavot glītas un derīgas lietas. Mācīs arī kokgriezumu, ādas plastiku un linoleja griezumus. Tuvākā laikā atvērs arī galdnieku darbnīcu, apmācot sākumā vienkāršākos, vēlāk sarežģītākos galdniecības darbos. Visām nozarēm kopā būs zīmēšanas un ornamentikas mācības. — Nesen nometnē iekārtots un atklāts klubs YMCA's jaunatnei („Ausmas Vēstnesis" Kleinkēcā). — Diriģents Olģerts Bīstēviņš uzņēmies vadīt 4koncertus Erebro pilsētas orķestri Zviedrijā („Latvju Ziņas" Stokholmā). — Eižena Freimaņa mākslinieku ansamblis martā apciemojis latviešu nometnes, kas atrodas trijstūrī Pasava, Berchtesgādena un Eichštete. Apmeklējuma laikā ansamblis koncertējis 12 reižu un šos koncertus noklausījušies 4000 tautiešu. Dažās vietās, piemēram, Pasavā un Titmoningā tā bijusi pirmā reize, kad tur ieradies kāds mākslinieku ansamblis. Aprīlī ansamblis apmeklēs Vircburgu, Bad-Mergentheimu, Nērdlingenu un Dinkelsbīli, bet pēc tam dosies garākā turnejā uz Baireitu, Marktredvicu, Veidenu, Vunzīdeli un Filseku (A. Zaķis).

Veronika Strēlerte

Nakts vīzija

Puķes, sarkanas puķes
Kāds man uz krūtīm bet,
Bezgala grūtu smaržu
Aizvērtās acīs dzeļ.

Kādi savādi biedi!
Gaiss tik kvēlains un spulgs.
— Pārdotās asins ziedi,
Samītu sapņu pulks.

Puķes, sarkanas puķes
Nu mani vajās un sauks,
Rīta un vakara blāzmā
Vētrainos debešos augs.

Jānis Klīdzējs

Mīlētāji un nīdēji

(Turpinājums)

Par savām sajūtām Sīmanis viendien sāk pārrunāt ar tēvu. Sirmā vīra lielajā pierē ievelkas krunkas, bet viņa acis kustas smiekls. viņa vaigi pakustas it kā viņš gribētu sacīt: Tu, puis, sāc jau drusku sajust, kas ir dzīve?

„Tas nekas, dēls. Nākošā nedēļā iesim mežā pazāģēt. Izsvīdīsi un izsplausi. Viss tas tikai nozīmē, ka tu esi jau mazliet pacepts tanī dzīves cepli. Tev nervi pilni nemiera kā stiepules ar elektribu. Pats to visu arī esmu izjutis līdz slimībai. Kad toreiz staigāju karodams līdz Karpātiem, sajutos kā nolādēts nāves kalps. Lādēju Vilhelmu, Nikolaju un visus viņa patriarchus. Bet kad no nāves kalpa pārvērtos par brīvības karotāju, kad bija jākaujas pie Rīgas, Lubāna un Zilupes, ja tad tu mani būtu redzējis! Tad es sajutos kā plēsīgs vilks un reizē pazemots baznīcēns. To nevar tā labi izteikt... Un tagad paguli, paslaisties, manis dēļ varat lauzties šeku ar Jāni... Bet nākošā nedēļā zāģēsim un skaldīsim tā, ka kūpēs un redzēsi — izkūpēs!"

Sīmanis skatās tēvā, acis nepakustinādams. Viņš ir pārsteigts par to, ko tēvs runā. Kas par spēcīgām domām manam vecim galvā! Tu, sirmais ķēniņ, te sit kā ar āmuru. Ko te var pielikt?

Iekšēji Sīmanis uz brīdi sakaunējas. Viņš agrāk nav nekad tuvāk padomājis par tēva domu dzīvi. Tēvs ir godīgs, labs zemnieks un tā nav daudz, kas viņam jādomā vai ko viņš var izdomāt. Bet nu redzi, Sīmani, tev sava veča priekšā vajadzēs ne vienu vien reizi pacelt cepuri arī šinī ziņā.

„Jā, tēv. Laikam gan. Būs jāpaskaldā!" saka dēls.

„Un ja tā prieka nav... prieks nav jāņem un jāmeklē ar varu. Tā atrasts prieks izposta. Labais prieks nāk gluži tāpat kā veselība," tēvs, to pateicis, taisās iziet.

„Tu, tēv, Sīmanim nepasacīji gluži visu. Redzi, brāl, ja tu gribi pilnīgi veselību atgūt, pameklē sievu," smiedamies iesāk vecākais brālis Jānis. „Varbūt esi piemirsis, ka mūsu pusē aug tādas meitas, kas pat mēmos iemāca dziedāt."

„Ko — tu jau labi dziedi?" savu vaicājumu garī novilkdams un drusku dzeldams, vaicā pretī Sīmanis.

„Dzied jau dzied Abi ar Ruigu Ilzi. Varbūt arī sadziedāsies," pasmējas tēvs.

Kad gluži par viņu sāk runāt un vēl par tādām lietām, Jānis jūtas neērti, viņš sāk kāsēt un iet uz durvju pusi.

„Pagaidi, brāl, kur tu tāds steidzīgs? Tu savu jaunāko šinīs lietās varētu apmācīt. Cik tad īsti ir to meiteņu, kas sāk izpostīt tavu mierīgo sirdi?" Jāni kaitinādams, Sīmanis seko viņam līdz durvīm.

„Ko nu par mani. Te es visām savs cilvēks. Tu te svešāks putns un par tevi jau apvaicājās. Un zini kas?"

Sīmaņa šķietamo vienaldzību tas drusku kārdina. Viņš mirkšķina acis, kā sen aizmirstas ainas ķerdams.

„Nevaru iedomāties."

„Tas pats plēsīgais Zvirbulēns."

Nu Sīmanis sāk klausīties. Pēdējos gados, kad viņš reizēm ir bijis mājās, ir vienmēr bijis nevaļīgs un savu mazo draudzeni manījis tikai īsu, nevērīgu brīdi.

„Zvirbulēns vairs nav Zvirbulēns. Skrien kā kumelš sakniebtām lūpām. Spītība — jā, spītība tā pati. Cērt kā vanags," Jānis nosaka, bet Sīmanis neko neatbild. Neko daudz šī plēsīgā Zvirbulēna pieminēšana viņu neieinteresē. Pavisam par citām lietām šinī brīdī domā Sīmanis.

Sarunas pieklust un visi izstaigā pa darbiem.

Rīti, dienas, vakari un zilās naktis ir ūdeņu skanēšanas pilni un Rūcējs un citi strauti aiznes pēdējo sniegu. No arumiem un plavām vēji nes spēcīgas pērnās zāles, piekalnes smilšu un bērzu tāšu smaržas, un, kailu galvu vējā stāvot, gribas elpot dziļi un domāt labas domas par ļaudīm un nākotni.

Ir jau aprīļa pirmās dienas. Siltas vēsmas celas no piekalnu nogāzēm. Plavā un mežmalā bērzu pelēkums mainās zaļumā. Visur sāk atvērties pavasaŗa krāsas, un Sīmanim novakarā gribas ilgi palikt ārā un vērot apkārtni. Trīs kalni — Ziemeļnieks, Austrumnieks un Dienvidnieks — tagad pilnīgi atsegušies no sniega un liekas daudz lielāki, un katru tos var pazīt pēc sejas tāpat kā Laiļu ļaudis. Ziemeļnieks ir gaŗš kā skrējienā izstiepies zirgs un uz viņa pakauša pret vakaru pusi aug priedes. Ap viņu ir piecu Laiļu kaimiņu mājas — Gauri, Laidaki, Avoti, Venteri un Pūri. Sīmanis stāv pašās Ziemeļnieka krēpēs un no šejienes var pārredzēt visus trīs kalnus un labu daļu māju ap viņiem. Gauru istabām un zemē iebūvētam pagrabam sarkani jumti, kas izskatās kā lielu pusatvērtu grāmatu vāki, kuŗas lasītu uz kalna muguras atgūlies kāds vecs gudrinieks. Kūts, šķūņa un rijas pēlēkie salmu jumti saplūst ar zemes pelēkumu. Ap istabām un kūti vējš kustina lielo bērzu, liepu un kļavu rīkstes un radiostiepules zūz bīšu spieta balsī. Lejāk Laidaku mājas. Mājas kā visas mājas, bet Sīmanis ilgi skatās uz Laidaku smēdi. Vecā, melnā, mūžīgā smēde ar savu smailo jumtu izskatās kā piekalnā ar asmeni uz augšu nolikts cirvis. Kā lai arī viņa izskatītos, — kalve jau nebūtu nekas, bet Sīmanim gribas atcerēties un pārdomāt par to, kas tur iekšā noticis un notiek un par to pašu dzelzs un uguns kalpu un kungu — pašu sirmo Floriānu, kam ūsas arvien vēl melnas. Tas viņam tā esot no trakas kvēpšanas ogļēs un no bezkaunīgas runāšanas, — saka Laiļu sievas. Viņš bieži piesaucot velnu un tas, viņam no mutes skriedams ārā, tos gaŗos sarus uz lūpas nosmērējot tā, ka baiļes redzēt. Brīnums gan, kā viņam mēle vēl neesot melna, bet tāda pat sarkana kā visiem godīgiem cilvēkiem, tikai pēc lielas dzeršanas tā kļūstot balta. — Šis kalējs nav tāds, kas apmierinātos tikai ar dzelzs un tērauda kalšanu. No viņa mutes nāk labi izkaltas domas. Bet ja viņš kādam grib drusku kost, tad sargies, ar pāris teikumiem tā tevi piekals, ka ilgi domāsi, ko atbildēt, un prātosi, vai tik tev pakausī smadzeņu vietā nav svins. Un tāpēc Sīmanim Floriāns sevišķi patīk un vienmēr, kad tik Sīmanis še ierodas, vienmēr ir gribējis ar kalēju parunāties. Un vispār te visiem Laiļu vecīem ir dziļas mutes. Sīmanim ienāk prātā nesenā saruna ar tēvu. Arī mans vecais runā kā bibliotēka. Vai es agrāk tādā garā ar tēvu netiku runājis vai arī viņā esmu redzējis tikai ārieni? Laikam gan, kamēr cilvēks pats no dzīves nav dabūjis kārtīgu drāzienu, tik ilgi viņš ir tikai ārieni ar skaistu kakla saiti zem zoda.

Tā pārdomā Sīmanis un viņa skats staigā pa visiem trijiem kalniem. Nē, Austrumnieks ne pavisam nav līdzīgs Ziemeļniekam. Tas izskatās kā milzīgas vecas rijas jumts, brūniem, pelēkiem un tumši zaļiem plankumiem. Tumšo zaļumu krāso priežu sila stūris. Līdz nākošai ziemai Austrumnieks daudzreiz mainīs sava milzīgā jumta krāsu. Šur un tur ap kalnu kā ziedi mirdz krāsaini māju jumti vai istabu gali. Dienvidnieks, pats lielākais no trim kalniem, guļ kā kritis putns iepļēstiem un nolaistiem spārniem; kalna pāržāvaugā, kur graužas Sarkanais avots, sākas abi spārni un izplēšas pār Laiļu tīrumiem. Labā spārna gals nostiepts pie Austrumnieka jumta gala, bet kreisais spārns izstiepts uz saulesrieta pusi pret mežu zilumu un ielejas tālumu. Pār Dienvidnieku vienmēr guļ tāds savāds gaismas spožums. Varbūt tas tāpēc, ka pār viņu spīd dienvidu saule no vislielākā augstuma. Varbūt arī pirms mūžiem viņš patiesi bijis putns un līdz ar sevi pa debesu augstumu atnesis kādu nezināmu spožumu. Šinī spožumā aug vislabākā maize. Uz kalna spārniem dzīvo septiņi Laiļu saimnieki.

Saules riets ar savu sārtumu sedz pavasaŗa zemi. Sīmanis stāv Ziemeļnieka krēpēs un jūtas laimīgs šinī stundā, šīs apkārtnes skaistumu mīlēdams. Sīmanis redz, ka pagalmā izskrien viņa māsa Alila. Viņa skatās šurpu un turpu apkārt.

„Sīm! Sīm! Sī-im!" viņa sauc un jaunā balss noskan pa siliem.

(Turpinājums sekos)

Grāmatas par Latviju zviedru valodā

Pārdzīvotā otra pasaules kara attīstībā Eiropā daudzām valstīm atņemta patstāvība un tautu masas saimnieciskā vai militārā mobilizācijā izsvaidītas tālu pāri savu zemju robežām. Tagad, dažādu tautu pārstāvjiem sastopoties, viens par otru spriež pēc lasītām ziņām par katru atsevišķu tautu, tās zemi, dabu un raksturu. Un jo vecāka un pazīstamāka valstiskā kultūra kādai zemei, jo plašāku atbalsi tā sev atrod. Tāpēc ir apsveicami tādi izdevumi, kas cittautiešiem var dot pareizas ziņas par mūsu valsti, tautu un tās kultūru.

Alberts Gedrovics Zviedrijā publicējis grāmatu „Zviedru reformas Latvijā un latviešu brīvības cīņas", kas iznākusi Stokholmā Viljama Freija tulkojumā. Grāmatas priekšvārdā ģimnazijas rektors Hanss Lunds deklarē nostāju Baltijas jautājumā: šīs tautas, kaŗam beidzoties, nav atguvušas brīvību un, kamēr tas nenotiks, pasaules sirdsapziņa nebūs tīra un pasaules miers būs apdraudēts. Neko nenozīmē, ka šīs tautas ir mazas. Kas citu tiesības min kājām, tas pats spriež sev tiesu. Lai raugāmies uz Vācijas piemēru! — Šis priekšvārds zināmā mērā ir visas grāmatas pamatteze, ko spēcīgi atbalsta faktiskais materiāls. Ievadā dots īss, bet saturīgs pārskats par Latvijas dabu, ģeografiju un senvēsturi. Pirmajā, nodaļā atrodami sīki dati par zviedru laikiem Latvijā un iztirzātas zviedru saimnieciskās reformas — muižu redukcija, vaku grāmatu ievešana, tiesu reorganizācija ar zemnieku pārstāvjiem un kultūras darbs — Tērbatas universitātes nodibināšana, bībeles tulkojums, gādība par skolām utt. Pirms latviešu brīvības cīņu iztirzājuma sniegts savilkums par latviešu tautas tiesiskā stāvokļa attīstību krievu laikā. Atskatā par Latvijas brīvības cīņām lasāmas ziņas par latviešu strēlnieku pulkiem, Latviešu nacionālās padomes darbību, Latvijas valsts proklamēšanu un cīņām pret padomju spēku iebrukumu un Golca-Bermonta vienībām.

Turpat Stokholmā iznākusi arī zviedru redaktora Paula Olberga grāmata par Baltijas valstīm. Autors tajā apskata Baltijas jautājuma attīstību pēdējos gados un dažādu valstu nostāju pret Baltijas valstu okupāciju, norādīdams uz faktiskām nepareizībām, kādas šajā ziņā parādījušās zviedru presē. Tālāk Olbergs ilustrē Baltijas valstu saimniecisko un kultūrālo uzplaukumu un mūsu zemes reformu neatkarības laikā un norāda, ka Baltijas valstu satversmes bijušas ļoti demokratiskas. Grāmatā daudz statistiska un faktiska materiāla un tā oponē kādam citam zviedru autoram Helštremam, kas apgalvo it kā Baltijas valstu saimniecība neatkarības laikā būtu gājusi atpakaļ un it kā Baltijā arī pēc zemes reformas būtu pastāvējusi lielgruntniecība.

Bez tam Zviedrijā iznākusi vēl trešā, kāda H. Rubinšteina grāmata, kas pilna aplamībām un nepatiesībām. Tajā stāstīts, ka neatkarības laikā Baltijā valdījuši „nacionāli baroni" un demokratija tur nekad neesot pastāvējusi. Baltijas tautas esot brīvprātīgi un likumīgi nolēmušas pievienoties Padomju Savienībai. Cik spriežams, šīs brošūras autors propagandē komūnismu. **Kra**

Sumina archibīskapu prof. Dr. T. Grīnbergu

Godinot Latvijas ev.-lut. baznīcas archibīskapu prof. Dr. theol. T. Grīnbergu viņa 76. dzimšanas dienā, 2. aprīļa rītā viņu **Eslingenā** apsveica daudzas delegācijas. Ev.-lut. draudžu mācītāju personāllietu kārtotājs amerikāņu un franču joslā prāv. J. Kullītis, ko pavadīja prāvesti A. Rumpēters, A. Birznieks un K. Valters, archibīskapam pasniedza mākslinieciski veidotu adresi ar Rīgas Māras baznīcas siluetu un ev.-lut. draudžu 70 mācītāju parakstiem. Eslingenas latviešu ev.-lut. draudzes priekšnieks A. Krēsliņš pasniedza sudraba krucifiksu, kas pagatavots no tautiešu saziedotiem Latvijas latiem, un dāmu komitejas priekšniece M. Bērziņa ziedus. Eslingenas kolonijas vecākais K. Kalniņš, ko pavadīja komitejas locekļi, archibīskapam uzdāvināja radioaparātu. Jersikas apgabalā skautu un gaidu delegācija ar priekšnieku J. Dombrovski, vienību vadītājiem, vienu mazskautu un guntiņu archibīskapam kā Latvijas skautu organizācijas goda biedram pasniedza adresi un zi[illegible] amerikāņu un franču joslas LSK dir. R. Liepiņš un ministra Gulbja dzīves biedre ziedus, YMCA's pārstāvji arch. O Krauze un Dr. theol. K. Bilzēns — organizācijas nozīmi. Augsburgas YMCA's adresi archibīskapam pasniedza prāv. J. Kullītis, Eslingenas YWCA's priekšniece V. Erdmane — ziedus, baptistu draudžu pārstāvis māc. Klaupiks dzeju krājumu „Celinieka dziesmas". Latviešu skolas jaunatnes sveicienu sirmajām virsgaņam nodeva Eslingenas ģimnazijas dir. V. Skulte un tautskolas pārz. J. Vinters. Ar pašu salasītiem lauku ziediem bija ieradušies arī mazie bērnu dārzu iemītnieki. LCK sveicienus nodeva mag. merc. A Kacēns un no Vīrtembergas-Bādenas apgabala Latviešu komitejas A. Erdmanis. Pulkveža O. Kalpaka bataljona sveicienus un ziedus pasniedza delegācija, kuŗu vadīja plkv. Galindoms. UNRRA's sveicienus nodeva labklājības virsnieks Overlande. „Letonijas" korporācijas delegāciju vadīja A. Udris un Dr. A. Pētersons. Archibīskapu ar rakstiem sveica viņa vietnieks angļu joslā prāv. E. Bergs, Latvijas agrākais sūtnis Vācijā Dr. Voits, latviešu pareizticīgās baznīcas vadība un daudzi citi.

Pēcpusdienā Eslingenas Jāņa baznīcā bija svinīgs pateicības dievkalpojums, piedaloties visiem amerikāņu un franču joslā dzīvojošiem ev.-lut. draudžu prāvestiem. Pirmo reizi pēc pārciestās smagās slimības draudzes vidū bija arī pats gavilnieks. Garīgo stiprinājumu savai turpmākai dzīvei un darbam archibīskaps smēlās Sv. Vakarēdienā, ko viņam pasniedza prāvesti J. Kullītis un A. Rumpēters. Svētīšanas vārdus dievlūdzējiem teica pats archibīskaps. Dievkalpojumu kuplināja Eslingenas latviešu kolonijas koris, diriģenta H. Lindemaņa vadībā nodziedot korāli „Cēli kā dzimtenes dievnami", un vijolnieks A. Zīverss. **J. Raitums**

Irāna lūdz, lai sarkanie to atstāj līdz 6. maijam

Nujorkā, 3. aprīlī (AP). — Vienoto Nāciju Drošības padome 46 minūšu sēdē šodien uzklausīja Krievijas un Irānas atbildes. Irānas vēstnieks Huseins Ala, Krievijas delegātam Andrejam Gromiko neesot klāt, padomei piedāvāja Irānas jautājumu pagaidām atlikt, ja Padomju Savienība noteikti apsolītu izvākt savu kaŗaspēku no Irānas līdz 6. maijam. Krievijas notā bija teikts, ka kaŗaspēka izvākšana neesot atkarīga no naftas vai politiskām koncesijām, bet Irāna oficiāli apliecināja, ka krievu iejaukšanās Irānas lietās turpinās. — OMGUS — ASV Militārās valdības birojs Vācijai ar 1. aprīli no Frankfurtas pārvietojies uz **Berlīni**. USFET — ASV bruņoto spēku Eiropas virspavēlniecības ģenerālštābs paliek **Frankfurtā**, bet Vācijas reģionālām valdībām amerikāņu okupācijas joslā pakāpeniski izveidojas sava „galvaspilsēta" **Štutgartā**. — No autoritātīvām aprindām „AP" 3. aprīlī **Berlīnē** uzzinājis, ka maršals Georgijs Žukovs drīzumā atstāšot padomju okupācijas joslas šefa posteni. Par viņa pēcteci esot iecelts ģen. Vasilijs Sokolovskis, ko savukārt nomainīšot ģenerālleitnants Ļalins. — 50 līdz 100 pēdu augsti paisuma viļņi ar postītāju spēku 1. aprīlī brāzās pāri **Klusā okeana** ziemeļdaļai, nopostot Hilo pilsētu Havaju salās, iznīcinot desmitiem tūkstošu mājokļu un sagādājot miljonu dolaru zaudējumus. Klusā okeana krastā no Aleutu salām līdz Dienvidamerikai šie drausmīgie viļņi nogalinājuši 176 cilvēkus. Milzīgo paisuma viļņu izcelšanos izskaidro ar zemestrīci okeana dibenā. — Amerikāņu joslas vācu padome 2. apr. **Štutgartā** principā pieņēmusi agrārreformas likumprojektu, nosakot, ka lielie neproduktīvie vācu zemes īpašumi sadalāmi mazos 600 kvadrātmetru zemes īpašumos lauksaimniecības vajadzībām un pārdodami bēgļiem. Ar to sagādās zemi, darbu un pārtiku apm. 3.000.000 bēgļu amerikāņu joslā, kur ir tādi lieli zemes īpašumi kā, piemēram, 54.000 akru lielās Turnas un Taksas princu muižas. — Grieķijas vēlēšanas Londonas liberālais „News Chronicle" apzīmē par „iespējami brīvām un taisnīgām," kas „rādot valsts republikānisko vairākumu." Maskavas radiofona komentātors Volinskis deklarēja, ka Grieķijas vēlēšanas „būs Grieķijas vēstures melnā diena, kas vērsta pret brīvības un demokratijas atjaunošanu." — Amerikāņu Militārā valdība **Berlīnē** 3. apr. notiesājusi vācu komūnistus Jurru un Kammermeieru par „mēģinājumu radīt partijas organizāciju, kas stāvētu pāri Militārai valdībai." Par amerikāņu Militārās valdības rīkojumu trejādu pārkāpšanu viņi abi notiesāti ar 5 gadiem cietumā. — Polu kaŗavīri, kas atgriežas savās mājās Polijā, pēc 6 vai 7 gadu prombūtnes atrod lielas pārmaiņas. Ja viņus interesē lauksaimniecība, tiem ir labas izredzes atgriezties normālā dzīvē dažu nedēļu laikā, jo Polijai tagad apaŗami un raža ievācama no jauniegūtiem 3.000.000 akriem vācu bijušā territorijā rietumos. Piedzīvojumu meklētājiem tā ir īstā izdevība, jo šīs zemes Polijā jau sauc par Polijas „mežonīgiem rietumiem." Pārnākušiem kaŗavīriem valdība apgādā 15 līdz 30 akru lielas saimniecības, sēklu un iespējas izmantot traktorus un citas mašīnas. No šīs valsts dalas vāciešus izvāc pa 5000 dienā, kādēļ tie cenšas atriebties poļiem, kas nāk viņu vietā. Vācu terroristu grupas uzbrūk poļiem un sabotē. Kvalificētu darbu pilsētās vai ciemos pārnācējiem bieži ir grūti atrast. Dzīves apstākļi ir smagi. Ierēdnis, kas mēnesī pelna 1000 līdz 1500 zlotu, **Varšavā** par vienu pašu maltīti spiests maksāt 400—600 zlotu. Vairumam pārnācēju, kad tie ierodas Gdanskā (Dancigā), jākāpj smagajās automašīnās un vezumos vai arī ar visām savām mantām uz muguras jāsoļo zemes iekšienē, lai, gandrīz kā iecelotājiem svešā zemē, sāktu dzīvi no jauna. — Repatrianti no portugaļu Makao kolonijas Dienvidķīnā pēc atgriešanās **Lisabonā** stāsta, ka viņi Makao viesnīcās un visdārgākos restoranos varējuši dabūt it kā cūkas gaļu, kas, tā viņiem stāstīts, esot bijusi kontrabanda no japāņu joslas. „Sevišķi garda", stāsta aizvien vēl šausmu pārņemtie repatrianti, „bija vira, ar kuŗu kāds vietējais restorāns bija kļuvis slavens līdz tam brīdim, kad tā virtuves katlā atrada vārāmies cilvēka galvaskausu." Policija noskaidroja, ka Makao darbojusies ķīniešu banda, kas naktīs izgraizījusi badā mirušo ķīniešu līķus. Šādu gaļu, nieres un aknas banda piegādājusi restorāniem. — ASV kaŗakuģis „Missouri", kas no Savienotām Valstīm ved uz Turciju tās bijušā vēstnieka Mehmeta Erteguna mirstīgās atliekas, ceļā uz Istanbulu sasniedzis Gibraltaru. ASV flotes spēku komandieris Eiropā admirālis Hevits uz „Missouri" paziņoja, ka ASV kaŗakuģi šopavasar vai vasarā pieklājības vizītēs apmeklēs Skandinavijas ostas. — Nīrnbergas un Fīrtas pilsētā kaŗavīriem un civiliedzīvotājiem nakts satiksmes aizliegums noteikts no pusnakts līdz pl. 5 no pirmdienas līdz piektdienai un no pl. 1 naktī līdz pl. 5 rītā sestdienās un svētdienās. — Vienmēr praktiskā angļu armija izsludinājusi, ka tā izmaksās no 2 šiliņiem 9 pensiem līdz 7 šiliņiem ikvienai personai, kas armijai pagādās brīvprātīgo rekrūti. — PSRS, pirmā no lielvalstīm, pilnos apmēros samaksājusi savu dalu UNO izdevumiem, proti, 1.723.000 dolaru. **The Stars and Stripes**

Miris A. Alechins

Arī Rīgā pazīstamais Krievijā dzimušais un par Francijas pilsoni kļuvušais pasaules šacha meistars Aleksandrs Alechins, kas 24. martā miris Portugalē, kā noskaidrojies, bija aizrijies ar gaļas gabalu. Viņš jau bija miris, kad tā labā **rokā** vēl atrada gabalu bīfstēka. Viņa draugi pastāstīja, ka Alechins vienmēr ēdis ar pirkstiem un, ja vien to varējis, nekad nelietojas dakšiņas vai nažus.

Polu DP drīza aizvešana fiksēta paktā

Frankfurtā, 2. aprīlī. USFET — ASV bruņoto spēku virspavēlniecības pārstāvji Eiropā šodien paziņoja, ka ar Polijas un Čechoslovakijas valdību panākta vienošanās par 200.000 poļu pārvietoto personu vislielākās dalas aizvešanu no amerikāņu joslas uz viņu dzimto zemi.

Jau nākošās dienās sagaida masu kustības sākšanos. Panākta vienošanās par 6 vilcieniem, no kuŗiem katrs uzņems 1200 DP, kas ik dienas no amerikāņu joslas caur Čechoslovakiju dosies uz Dziedzicu, 80 km rietumos no Krakovas, un uz Mitelvaldi, 120 km uz dienvidiem no Breslavas.

Poļi var izvēlēties

USFET pārstāvji pasvītroja, ka projām sūtīs vienīgi tos poļus, kas vēlas atgriezties mājās. Lai gan Savienoto Valstu oficiāli pārstāvji mudinājuši poļus braukt projām, viņi tomēr teica, ka to repatriēšanai spaidus nepielietos.

Ir paziņots, ka visiem DP, kas dodas šinī ceļā, amerikāņi sagādās pārtiku. DP saņemšanai Dziedzicā un Mitelvaldē iekārtoti uzņemšanas centri, kur tiem izdos personas apliecības, izkārtos viņu braukšanu un palīdzēs viņu pārvešanā uz atsevišķiem ciematiem.

Militārā gubernātora — ģenerālleitnanta Džozefa Maknarnija februāŗa ziņojums rādīja, ka no 556.000 DP amerikāņu joslā pāri par 200.000 ir poļi, kas tādējādi veido pārvietoto ārzemnieku vislielāko grupu.

The Stars and Stripes,
April 3, 1946

Mums raksta

Gaidām ziņas

Mēs, latvieši, kas atrodamies gūstā Italijā, līdz šim kaut kādas ziņas par tautiešiem Vācijā esam dabujuši vienīgi no garīdzniekiem. Par sevi esam ziņas trīs reizes sūtījuši latviešu kartotēkai, bet nezinām, vai tās saņemtas. Visi esam noilgojušies pēc atbildes, visi gaidām. Pārtika mums pietiekama, arī apģērbi labi, bet nav brīvības un māc nezina par piederīgo likteni. Sūtiet mums latviešu laikrakstus un rakstiet, kā dzīvojiet. Ļoti gaidām. Personīgi lūdzu tautiešus, ja kāds zinātu par manu sievu Lūciju-Elīzabeti Isaku, dzim. Skudiņu, dz. 1901. g. 4. jūnijā Rīgā, pēdējās ziņas no Jēnas, Mulenstr. 114, paziņot to man. — **Voldemārs Isaks, U. S. P. W. E. 81 - G - 411281 L, 9911 Q. M. Sv. Btl., 9731. Sv. Co. (G. S. U.), Naples, Italy.**

Par to derētu padomāt

Cilvēkiem, kam jādzīvo svešumā un nometnes apstāklos, sirds vairāk kā jebkad tiecas pēc mākslas sniegumiem un visi ar ilgošanos gaida katru sarīkojumu. Bet ja, piemēram, ģimenē ar 4 ģimenes locekļiem nedēļā par koncertiem un teātŗiem jāsamaksā līdz 30 marku, tad tas plānajam naudas makam iznāk par grūtu. Nav jau arī daudz to, kas strādā un saņem kādu atalgojumu, un arī no apmēram 100 marku mēnešalgas nevar atļauties tik daudz izdevumu sarīkojumiem. Par to derētu padomāt kā tautiešiem, īpaši ģimenes cilvēkiem, padarīt mākslas sarīkojumus pieejamākus. — **R. Apenītis, Latvian DP Center, Weylstr. 11, Mannheim (17a).**

TUR

Padomju Latvijā organizē komercētājnīcas, kuŗās varēs pirkt produktus no zemniekiem, kas izpildījuši obligātās valsts nodevas. Tējnicās pārdos tēju, kafiju, siltus un aukstus uzkožamos, pusdienas un vakariņas, cepumus, konfektes, papirosus, tabaku, vīnu, degvīnu un alu. Iebraucējiem par vienu rubli uzsildīs līdzpaņemtos produktus. 100 g rudzu maizes maksās 1 rubli, 100 g baltmaizes 5 rbl., porcija biezputras 9 rbl., cepti kartupeļi 8 rbl., piena zupa 12 rbl., pudele alus 6 rbl., 100 g degvīna 14 rublu. — Centības rekordu augstākās padomes vēlēšanās sasniedzis rīdzinieks Āboliņš, kas pie vēlēšanu iecirkņa Brīvības bulvārī 1 ieradies jau iepriekšējā vakarā pl. 10 un saldams pavadījis pie iecirkņa durvīm 8 stundas, lai tikai nodotu savu balsi pirmais. Tādu gadījumu, kur balsotāji ieradušies jau pulksten 3 no rīta, bijis daudz. Kā laukos, tā pilsētās vēlētāji iecirkņos ieradušies organizēti ar plakātiem, karogiem, dziesmām, dejām un mūziku. Vēlēšanās no Latvijas kandidējuši un līdz ar to arī ievēlēti Kalnbērziņš, krievu ģenerālis Bagramjans, E. Lange, O. Oškalns, Plēsums, Noviks, Ivans Lebedejevs, Vl. Liguts, Fr. Rokpelnis, Paldiņa, prof. P. Lejiņš, Kl. Zālītis, D. Veilands, Gustsons, Elfrīde Pakule, V. Zariņa, Vilis Lācis, Rjazanovs, Deglavs, M. Zīmina, prof. Kirchenšteins, K. Strazdiņš, J. Jurgens, Detlavs, Aug. Eglītis, A. Marģevs, J. Smagars, A. Luriņš, V. Latkovskis, A. Pelše un A. Samsons. — Rīgā uz Sarkano Kvadrātu atjaunota ielu dzelzceļa līnija. — Ļeningrādas projektēšanas birojs sastāda plānu Rīgas ostas atjaunošanai no 1946. līdz 1952. gadam. Pēc projekta muitas rajonu un Andrejostu paredzēts nodot pilsētai. Iekraušana un izkraušana paredzēta Eksportostā. — Drāmas teātrī Rīgā sezonas pirmajā pusē lielāko izrāžu skaitu — 50 piedzīvojusi V. Lāča luga „Vedekla." Daudz rādīta arī Ostrovska luga „Avis un vilki." Daiļes teātris izrādījis Gorkija lugu „Jegors Bulikovs." — Liepājā nobeigta ielu dzelzceļu būve, kas ostu savieno ar pilsētas centru un „Tosmari."

„Cīņa" Rīgā

SPORTS

Skaistajiem ūdeņiem bagātajā Latvijā nav izaudzis neviens peldētājs, kas varētu lepoties ar starptautiskas klases sasniegumiem, kādi mums bija daudzās citās sporta nozarēs. Tas tāpēc, ka nebijām vēl tikuši pie ziemas peldbaseiniem. Rudenī, kad peldētāji bija savu spēju teicamākajā sniegumā, sākās gaŗais treniņu un sacīkšu pārtraukums līdz jaunai vasarai. Arī emigrācijā Vācijas peldbaseinus aizvadītajā ziemā spēja izmantot tikai tie mūsu sportisti, kas dzīvoja lielpilsētās — Minchenē vai Hamburgā, jo daudzās citās vietās baseini vēl nav atjaunoti. Tādēļ priecājamies par skaisto pavasari un ūdeņiem, kas atbrīvojušies no ledus. Mūsu peldētāju pašreizējā rosība saprotama un apsveicama. Pie LJKS nodaļām gandrīz visur noorganizētas peldēšanas sekcijas. Vislabāk ir tajās nometnēs, kur dzīvo arī peldēšanas treneŗi vai piedzīvojuši sportisti. Tagad mums palīgi saradušies arī no Beļģijas, jo atbrīvoto kaŗavīru vidū ir vairāki peldētāji. No tiem rekordists Ozolcelms un daiļlēcējs Ronis pagaidām apmetušies **Lībekā**. **Vircburgas** peldētājus apmācīs iecienītais speciālists H. Baumanis. Daudz interesentu peldēšanai ir **Augsburgā**. Šīs saimes „galva" tagad kļuvusi rekordiste A. Tomase-Briede. **Lauingenas** tautieši, dzīvojot pie Donavas, jau izprojektējuši peldētavas iekārtošanu. Nometnē mīt Latvijas izlases peldētāju bij. treneris V. Lagzdiņš. Ar UNRRA's gādību kopš 2. aprīļa 2 reizes nedēļā baseinā trenējas **Eslingenas** latvieši, kuŗiem gan pagaidām nav piemērota apmācītāja. Šīs trūkums izjūtams arī daudz citās nometnēs, taču visur, kur vien ir iespēja, jau tuvākā laikā sāksies jauniešu apmācīšana peldēšanā un dzīvības glābšanā slikšanas gadījumos. Reizē augs arī rezerve mūsu sacīkšu peldētāju saimei, kuŗai ir tādi apdāvināti pārstāvji kā T. Plūme, Z. Cūkainis u. c. — **Ķīles** LJKS basketbolisti beiguši savu sekmīgo Dienvidvācijas turneju, izpelnoties tautiešu un amerikāņu kaŗavīru atzinību, — plašā aprakstā Ķīles „Nākotnes Ceļā" pastāsta turnejas dalībnieks Uldis Raiskums. Amerikāņi latviešiem dāvājuši vairākas basketbola bumbas. — **Rebdorfā**, Bavārijā, latviešu rīkotajā galda tennisa turnīrā uzvarēja ātrslidotāja Čanka. — **Lībekas** Valdorfas šacha turnīra 1. v. ieguva mūsu meistarklases spēlētājs A. Teteris (Daugavieši). — Sporta darbinieks Mārtiņš Kalve, kas čakli darbojas **Gēstachtas** „Saules" nometnes sporta dzīvē, mūs informē, ka sporta b-bas Rīgas Vilki bij. vadītājs Juris Skadiņš no Gotenhāfenas nokļuvis Dānijā un ir Aalborg'as Sohngaardsholm'as latviesu nometnes komandants. Tur vēl mīt latviešu sportisti Krams un Pilts, bet Gurrehusas nometnē dzīvo US izcilais slēpotājs Auškāps. — **Minchenē**, Loengrīna ielas nometnē par sporta komitejas vadītāju izraudzīts sološanas pasaules rekordists **Pauls Bernhards.** **Arnolds Šmits**

Abonentiem, kam abonements izbeidzas aprīlī, maksājumi par maiju-jūniju jānokārto līdz 15. aprīlim. Ar 30. aprīli visiem mūsu pārstāvjiem izbeigs laikraksta piesūtīšanu pārdošanai pa atsevišķiem numuriem un turpmāk tiem piesūtīs tikai iepriekš pasūtināto un samaksāto laikraksta eksemplāru skaitu 2 un 6 mēnešu abonentiem. **Izdevējs**

Sludinājumi

Eriku Feldmani, dz. 09. g., meklē **Hilda Gailāna**: Salunnenstr. 5, Innsbruck, Oesterreich. **Pēteri Dumpi**, dz. 23. g., — **Augusts Dumpis; Alfredu Barbaku**, dz. 25. g., **Kārli Barbaku**, dz. apm. 23. g. un **Leonhardu Štālu**, apm. 35. g. v., — **Richards Liepiņš; Novickas Ievu**, dzim. Bogdanu, dz. 94. g. un **Annu**, dz. 35. g., — **Ādams Novickis; Arti Raimondu Volkovu**, dz. 24. 27. 3., — **Vera** Skaidrīte **Volkova; Rūdolfu Krastu**, dz. 14. 18. 12., no Rīgas, Maiznieku 2—4 — māsa **Milda Jāņēviča**; visu šo meklētāju adrese: DP Camp, Glasenbach bei Salzburg, Oesterreich. **Ilonu** un **Ritu Vildes** — vecmāmiņa **Anna Kamola**; **Emīliju** un **Kārli Šmitus** — māsa **Anna Kamola**; **Liliju Maktenieci** no Rīgas — **Emīlija Drosmane**; **Melāniju Sprudžāni**, dzim. Pušpuri, no Balvu Silaciema, — **vīrs Kazimīrs Sprudžāns**; visu šo meklētāju adrese: DP Camp, Spittal-Drau, Oesterreich. Atbildēt var tieši meklētājiem, ievērojot „LV" 27. nrā publicētos pasta noteikumus, vai arī mūsu ģenerālpārstāvim Austrijā **Kārlim H. Medniekam**: Poste Restante, Postamt 2, Bad Reichenhall, Bayern (13b).

Gaisasp. izp. **Kārli Iraidu**, dz. 07. 1. 5. Rīgā, pēd. z. 45. g. martā no Holandes, Varnefeld pie Aalten'as, meklē brālis **Arvīds**. Rakstīt **H. Plūcim-Iraidam**: bei Frau Götzfried, Bindergasse 17, Lindau/Bodensee, vai **Ainai Iraidai**: Feldkirch, Vorarlberg, Oesterreich.

Dēlu Voldemāru Grietēnu, dz. 20. 6. 4., Jelgavas lauks. akad. stud., bij. 19. div., FP 10217 c, meklē **L. Grietēna**: Latvian Camp, Schwabacherstr. 86, Fürth, Bayern (13a). 1279

Ludvīgu Eglīti no Jaungulbenes meklē **Gerhards** un **Alvīne Egliši**: Latvian Camp, Festung Rosenberg, Kronach, Bayern (13a). 1280

Gaisasp. izp. **Haraldu Skreituli**, dz. 28. 20. 12. Pāles pag., meklē māsa **Milda Leimane**: DP Camp 555, Jägerkas, Eichstätt, Bayern (13a). 1282

Piederīgos un paziņas meklē **Vilhelms Grundmanis** ar ģimeni no Rīgas (Bieriņiem): Reinsbeker Str. 3, Lübeck (24). 1283

Radus un paziņas meklē **Kurts Vīsners** un tēvs **Gotlībs Vīsners**: Obermarkt 17, München/Wolfratshausen, Bayern (13b). 1284

Radus un draugus meklē **Olga Stārastniece**, dzim. Tūrmane, no Rīgas: UNRRA Team 168, Baltic States Camp 2nd, Postfach 65, Tirschenreuth, Bayern. 1285

Radus un paziņas meklē **Jānis Iesalnieks**: DP Camp 364, Argonner-Kas., Bl. A, Z. 31, Latvian Group, Soest, Westf. (21). 1287

Karav. **Eriku Jankevicu** no Biržu pag., radus un paziņas meklē **Jānis Majoriņš**: DP Camp 364, Latvian Group, Argonner-Kas., Bl. D, Z. 86, Soest, Westf. (21). 1288

Leonīdu Udrovski, dz. 15. 2. 11., no Galgauskas un **Jāni Vilku**, dz. 06. 26. 1., no Lejasciema meklē **Aina Udrovska**: Latvian Committee, Asylstr. 10, Weiden, Opf., Bayern (13a). 1289

Tautiešil Par māti Annu Herbstu no Ezeres Vārnām un Alisi Liekni, kas bija māsa Rīgas kara sl. līdz 43. g., tad Ezeres Vārnās, 44. g. dec. bijusi Parchimas caurl. nom. Mēklenburgā, lūdz z. Roberts Herbsts: Römerstr. 75, Lampertheim, Hessen (16). 1290

Brālus Voldemāru un **Alfredu Timermaņus** un svaini 15. div. kapr. **Jūliju Bērziņu**, dz. 12. g. Raunā, meklē **Arturs Timermanis**, tab. fabr. „Amata" saimn. d. bij. vad.: Haddeby, Post Busdorf, Kr. Schleswig (24). 1292

V. v. Augustu Mitkovu, dz. 11. 20. 2. Rīgā, no 19. div. art. p., pēd. z. 45. 4. 4. no Kurz., un Itn. **Leonu Mitkovu**, dz. 13. 15. 9. Rīgā, no 19. div., bijis pie Dobeles, pēd. z. 45. 30. 3. no Kurz., meklē māte **Elza Mitkova**: DP Camp, B. 10, Z. 47, Herrenwyk bei Lübeck (24). 1263

Aleksandru Ostrovskiju, dz. 23. 24. 11., no Linavas meklē tēvs **J. Ostrovskijs**: UNRRA Team 69, i/Schloss, B. II, Z. 27, Bad Mergentheim, Wttbg. (14). 1267

Kar. Voldemāru Arnoldu Egli no Jelgavas, dz. 23. 6. 6., meklē brālis **Johans Egle**: Firnhaberstr. 99, Augsburg-Hochfeld, Bayern (13b). 1268

Gaisasp. izp. **Kārli Neilandu** meklē Elza Neilande: Latvian Camp, Ohmstede, Oldenburg (23). 1291

Piederīgos un paziņas meklē **Edgars Ozols** no **Sirenčiem**: Latvian Camp, **Rosalie-Kaserne, B. 4, Z. 128, Braunschweig (20).** 1269

Piederīgos un paziņas meklē **Jānis Štāls** no Plaviņām un **Vilis Skudra**, dz. 13. 26. 10., no Plaviņu pag.: Latvian Camp, Rosalie-Kas., B. 4, Z. 131, Braunschweig (20). 1270

Radus un paziņas meklē **Ansis Vilciņš**: Alte Stuttgarter Str. 15—1, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1272

Karavīri! Tautieši! Par **Tālivaldi Nīcmani**, dz. 26. 2. 8., bija Lauenburgas (Pom.) instr. skolā, un gaisasp. izp. **Imantu Nīcmani**, dz. 27. 10. 10., bija Kurzemē pie Ventspils, lūdz z. vecāki **J. un A. Nīcmaņi**: Ottilienstr. 20, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1273

Radus un paziņas meklē **Kārlis Noviks** no Viesītes: Latvian DP Camp, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1274

Kapr. **Elmāru Valtenbergu**, radus, draugus un VEF'a sportistus meklē **Atis Garklāvs**: Plochingerstr. 15a, Esslingen/Neckar, Wttbg, (14). 1275

Māsu **Līnu Rūdieni** un vīru **Augustu Rūdienu**, dz. Možeiku apr. Akmenes pag. Lietuvā, meklē **Auguste Valdmane**, dzim. Bruževica: „KWK," B. G, Z. 74, Amberg, Opf., Bay. (13a). 1276

Karavīri! Par Leonhardu Ozoliņu no Rīgas, dz. 11. 26. 9., bija Dānijā štābā, pēd. z. 45. g. febr. no Lauenburgas (Pom.), ziņas l. vecāki **Matīss** un **Olga Ozoliņi**: Latvian DP Camp, Altneuhaus b. Vilseck, Kr. Amberg, Bayern (13a). 1277

Radus un paziņas meklē **Erika Rolmane**: DP Camp „Sebastianeum", Bad Wörishofen, Bayern (13b). 1278

Pēteri Jirgensonu, dz. 13. 29. 6., no Mālpils Vites dzirnavām, karav. **Arturu Purinu**, dz. 11. 16. 2., no Suntažu Aplociņiem un citus paziņas meklē **Elvīra** un **Jānis Miezīši** no Suntažiem: DP Camp 2 „Saule", Grenzstrasse 2, Geesthacht/Elbe (24). 1303

Par skolot. **Eriku Jansonu**, dz. 11. 1. 2., no Meņģeles 6 kl. pamatsk., pēd. adr. Lager „Alte Schule", Podersam b. Saaz (11a), un v. v. **Emilu Grīnbergu**, dz. 09. g. martā Nītaures Klāviņēnos, bija Frichštates kafagūst. nom., lūdz z. māsa **Velta Grīnberga**: DP Camp, Kurhaus, Traunstein, Bay. (13b). 1306

Piederīgos meklē **Pauls Pētersons**, PTTD 9. raj. darbin.: Oferdingerstr. 40, Rommelsbach b. Reutlingen (14). 1312

Par karav. **Juri Ałeksējevu**, dz. 22. 24. 6., no Rīgas lūdz z. **R. Eglājs** un piederīgos meklē **Ingrīda Eglāja** no Rīgas: Latvian Camp, Lauingen/Don., Bayern (13b). 1313

Par karav. Arnoldu Voldemāru Ozoliņu, dz. 24. 27. 8. Krapes pag., 45. g. febr. bija Italijā — L 50652 A, Lg. Pa. München II, lūdz z. tēvs **Mārtiņš Ozoliņš**: Latvian Camp, Lauingen/Donau, Bayern (13b). 1314

Karav. Pauli Boličevu, dz. **26. 17. 11., bija 15. div. 33. p. 1. btl. 3. rotā, meklē Vilma Boličeva: DP Camp, Haus 104, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21).** 1316

Gaisasp. izp. **Gunāru Cauni**, dz. 27. 17. 9. Jaunjelgavā, pēd. adr. FP L 47422, Pa. Lg. Unna, meklē māte **Lūcija Caune**: 4 DP A. C., Montgomery Camp, Dörverden, Kr. Verden (Aller). 1318

Radus, draugus un paziņas meklē **Oto Ukstiņš** no Priekules Olimiem, **Heinrichs Avotiņš** no Liepājas, Udens 16—7, un **Evalds Jēkabsons** no Rīgas, Strazdu 2—9: PW Hospital 2057, Bl. I, Stat. IV, Garmisch, Bay. (13a). 1319

Arnoldu, Jāni un **Raimonu Laurus**, bija darba dien., no Mazsalacas meklē **Dallīte**: Weilstrasse 7, Esslingen-Neckar, Wttbg. (14). 1315

22. 13. 1. dz. **Vandu** un 32. 6. 2. dz. **Irēnu Snarskas**, 13. 29. 8. dz. **Mirdzu** un 35. 14. 4. dz. **Zigrīdu** Driežes meklē **Rolands** un **Virginija** Driežes: b. Max Burger, Laudolin-Platz 4/II, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1320

Kar. **Unsko** un **Augustu Veltheimu** un gaisasp. izp. **Gunāru Taubi** meklē **O. Veltheims**: Latvian Camp, Grosshabersdorf, Kr. Fürth, Bayern (13a). 1321

Par brāli **Ernestu Puleksi**, dz. 24. 14. 4., no Liepājas, cīnījies pie Opočkas, FP 47278/E, un **Ilmāru Minku**, dz. 23. g., no Liepājas, FP L 60121, Lg Pa. Berlin, lūdz z. **Dzidra Pulekse**: Uhlandstr. 39a, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1324

Sievu **Valiju** Birutu **Teteri**, dzim. Dreimani, dz. 19. 1. 1. Alojas pag., dēlu un māti no Limbažiem, līdz 45. 18. 1. bija Ugāles Kristiņos, tad aizbraukuši uz Vāciju, meklē **Viktors Teters**: Latvian Camp, Bar. 3, Z. 19, Lübeck-Herrenwyk (24). 1325

Par leģ. Ilmāru Vītolu, dz. 22. 26. 7. Rīgā, bija pol. p. „Kurzeme" 2. bat. 6. r., pēd. z. 45. g. martā no Štetinas, it kā aizbr. uz Kurzemi, FP 37663 I, lūdz z. Ārija Dreimane: UNRRA Team 73, Junkerhohlweg, Flensburg (24). 1326

Radus meklē **Gunārs Vēzītis**, dz. 28. 24. 3., no Madonas apr.; v. v. **Kārli Dambrānu**, dz. 01. g., pēd. z. 44. g. no Rīgas, virsserž. **Evaldu Dambrānu**, dz. 22. g. Krievijā, bij. zen. art. laikam Skaistlauka vien., pēd. z. 44. g. okt. no Kurzemes, **Matīsu Klavānu**, apm. 28 g. v., pēd. z. no Jelg. kara sl., meklē **Linards Dambrāns**, dz. 29. 18. 4., no Kokneses: Latvian Camp 5, Heiliggrabstr. 28, Bamberg, Bayern (13a). 1328—9

Cīņas izp. **Nikolaju Bogdanu**, dz. 08. 23. 2. Plaviņu pag., meklē sieva **Alma**, dz. 19. 10. 1., un dēls **Jānis Bogdani**: Latvian Camp „Tālava", **Hahn**, Oldenburg (23). 1330

Kar. **Arvīdu Reiteru**, dz. 17. 27. 3., no Kuldīgas, bijis Neuendett. slimn. pie Ansbachas, meklē sieva **Alma Reitera**: Latvian Camp, Stuttgarterstr. 28—5, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1331

Par 15. div. leģ. **Konstantīnu Muravski**, dz. 20. 2. 6., no Rīgas, pēd. r. satikts 45. 28. 4. Bad-Klein stac. celā no Gīstrovas, lūdz z. māsa **Irēna Muravska**: 1208 DP A. C., Latvian Camp, Jockbek, Rendsburg (24). 1332

Piederīgos meklē **Helēne Velde** no **Skrīveriem**: Latvian DP Camp, Bodmannstr. 2, Kempten, Allgäu, Bayern (13b). 1334

Kārli Bankēvicu ar ģimeni, **Maigu Gailīti** no Rīgas, bija Sudetijā, **Arturu Briedi** un **Ženiju Briedi**, dzim. Stubeli, no Rīgas, līdz 44. 12. 10. bija Kuldīgā, meklē **Skaidrīte Strazda**; piederīgos meklē **Margarēte Hēlcela** (Höltzell): UNRRA Team 69, Bad-Mergentheim, Wttbg. (14). 1336—37

Brāli gaisasp. izp. **Voldemāru Salavu**, dz. 23. 14. 4., no Liepājas, **Emmu Putniņu** no Liepājas, Palmu 1—8, un **Elzu Gūtmani**, dzim. Lukševicu, no Embūtes meklē **Emma Salava**: Oxford Camp, Kr. Dannenberg bei Elbe. 1338

Radus meklē **Leonīds Pumpītis**, dz. 18. g. Alūksnē, no Rīgas Gaujienas 7—7: Jugendherberge, Goslar (20). 1339

Brāli **Albertu Riemeri**, dz. 23. 29. 11., no Skujenes pag. meklē **Jānis Riemeris**: Latvian Camp, St. Paulusstift, Neuötting, Bayern (13b). 1340

Radus meklē **Pēteris Slaidiņš**: Mörmoosen 15, Post Tüssling, Mühldorf am Inn, Bayern (13b). 1341

Kar. **Bronislavu Jankovski**, dz. 08. g., no Vircavas meklē māte **Karolina Jankovska**: DP Camp, Kleinkötz bei Günzburg, Bayern (13b). 1342

Dēlu kar. **Nikolaju Sidorovu**, dz. 22. 21. 1., no Rīgas meklē **Vera Sidorova**: Latvian Camp, Laufenerstr. 136, Tittmoning, Bayern (13b). 1343

Ādamu Lietavnieku no Līvāniem, pēd. z. 45. 1. 3. no 3. būvp pie Štetinas, Altdamā, meklē sieva **Alvīne Lietavniece**: Latvian DP Camp, Ludwigstr. 46, „Stiegler," Neuötting, Bay. (13b). 1344

Zablovskas no Rīgas — **Mildu**, Tallinas 40, **Anitu**, Mūrnieku 10, un **Lidiju** no Matīsa ielas meklē **Augusts Ziediņš**: Czernystrasse 19, Heidelberg (17a). 1345

Par Laimonu Jansonu, dz. 26. 17. 11., bija plkv. Januma vien. Beļģijā, Teodoru (dz. 21. 15. 6.) un Oskaru (19. 19. 3.) Siliņiem, abi bija šoferi 19. div. Apē, Rīgā dzīv. Brīvības g. 187, lūdz z. T. Siliņš: Latvian Camp, Halle/Westf. (21). 1346

Par Gerhardu Aunu, dz. 18. 9. 5., no Rīgas, Artilerijas 21-14, FP 05918 A, pēd. z. 45. 19. 1. no Dobeles, lūdz z. māte Lilija Auna: Latvian-Estonian DP Camp 10, Giften, Post Sarstedt (20). 1347

Karavīri! Par 19. div. rotas kom. vltn. **Visvaldi Brinkmani** no Rīgas tuv. z. lūdz sieva **Austra Brinkmane**: DP Camp, Giften b. Sarstedt, Kr. Hildesheim (20). 1348

Radus meklē **Vilis Tiltabrencis**, dz. 27. 10. 5., no Strenčiem, **Kārlis Gailis** no Garozas Melnupjiem, **Antons Grugulis**, dz. 23. 2. 9., no Līvānu Saliešiem un **Teodors Zommers** no Sakas pag.: DP Camp, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 1349

Vecākus meklē **Augusts Liepa**, dz. 26. 5. 9. Jelgavā: Latvian Camp, Windeby, Eckernförde (24). 1351

Jāni Kaimiņu no **Vadakstes** meklē brālis **Teodors Kaimiņš**: bei Siegman, Hohnsen, Kr. Hameln-Pyrmont (20). 1352

Olitu Paegli, dz. 25. 28. 11., no Rīgas meklē māte Emma Paegle: Camp „Churchill", B. 16, Z. 2, Lehrte b. Hannover. 1353

Par sievu **Annu Kurzemnieci**, dzim. Kārkliņu, dz. 12. 21. 8., ar dēlu **Gunāru un** meitu **Andu** no Rīgas, Laboratorijas ielas, lūdz z. **Anatolijs Kurzemnieks**: DP Latvian Camp, Giften b. Sarstedt, Kr. Hildesheim (20). 1354

Par dēlu **Dimitriju Tarasovu**, dz. 17. 8. 3., bija „9. Flsch.-Jäg.-Div.", Arbeitsstab Wieland 54 (55, 56?), Artilleriestr. 106, Halle/Saale, 45. g. febr. slimn. Hallē, lūdz z. māte **Emilija Tarasova**: Marlistr. 79 a, Lübeck (24). 1152

Gaisasp. izpal. Gunāru Balodi, dz. 27. 19. 9. Igaunijā, meklē māte Anna Balode: 1203 E DP A. C., 800 C. U., Latvian Camp, Mürwik, Flensburg (24). 1157

Par **Kārli Zvejnieku, dz. 88. 29. 10., un Veru Zvejnieci**, dz. 00. 26. 1., no Rīgas, Stacijas 5, lūdz z. meita **Nāra Zvejniece**: DP Camp, Aufbauschule, Amberg, Oberpf., Bay. (13a). 922

Maksi Ābeli, bufu lidot. no Rīgas meklē māte skol. **Emma Ābele**: Latvian DP Central Camp 330, Würzburg, Bayern (13a). 1175

Mirdzu Ivankalnu, dz. 27. 28. 6., no Rīgas, Rūjienas 5, Vācijā bija: Pützpitz, Pommern, meklē **Lūcija** un **Reinholds Bīskapi** no Rīgas: Haus 21, Brünninghausen ü. Hameln (20). 1198

Radus un paziņas meklē Arnolds Vītoliņš no Rīgas, dz. 10. 29. 10.: DU 766 Camp, Velbert, Rheinland (22). 838

Leģ. šoferi **Andreju Siviju, dz. 17.** 27. 6., pēd. z. 44. g. sept. no Cesvaines, meklē sieva **Lidija Toda Sivija**: Rotherstr. 35, Berneck i. Fichtelgeb., Bayern 1196

Piederīgos un paziņas meklē **Pēteris Grīnbergs**, dz. Laudonā, no Rīgas: DP Camp V 18, Emsstr. 30, Greven, Kr. Münster, Westf. (21). 819

Par gaisasp. izpal. Bronartu Naumani, dz. 27. 18. 4., no Viesītes lūdz rakstīt mātei L. Naumanei. DP Camp, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 830

Robertu Skrabi, dz. 24. 11. 5. Rīgā, bijis arm. izpal., pēd. z. no Krēfeldas, meklē māte **Berta Skrabe**: Kaiser-Wilhelm-Kaserne, Bl. G, Z. 75, Amberg, Oberpf., Bayern (13a). 841

Dēlu **Valdi Eizenšteinu**, dz. 27 30. 10., gaisasp. izpal., un māsu **Anastasiju Kemeri**, dz. 11 16. 8., abus no Rīgas meklē **Natalija Eizenšteina**: DP Camp 6, Börnsen-Bergedorf bei Hamburg (24). 1079

Elzu Vītolu, dz. 25. 26. 12., no Rīgas, Baložu 26 5, un **Lidiju Kurbi** no Rīgas, Kuldīgas ielas, abu pēd. adr. Vācijā — Delitzch bei Leipzig, meklē **Elvīra Silinziedа**: Latvian Camp, Argonner-Kas., Soest, Westf. (21). 1085

Vīru **Mārtiņu Pavāru**, dz. 09. 29. 10 Rīgā, no Rīgas, Vidzemes g., meklē sieva un meita **Ida Lilija**. Lūdz rakstīt arī radus. **Ida Pavāra**: Gr. Grōpelgrube 61, Lübeck (24). 1026

Radus, draugus un paziņas meklē Jānis Geduševs un Kārlis Klimovičs no Rīgas, Visvaldis Dambrechts un Mozus Aksjukovs no Liepājas, Arturs Balkītis no Mērsraga, Oto Sima no Dzelzavas un Staņislavs Blaževics no Vidrižiem: Latvian Lab. Coy., Seghorn über Varel in Oldenburg (23). 817

Kar. **Osvaldu Ganševski**, dz. 27. 9. 1. Skaistkalnē, no Rīgas, pēd. z. no Madonas 44. g. sept., meklē māte **L. Ganševska**: Landschreiberstr. 15, Stuttgart-Sillenbuch, Württ. (14). 897

Kārli Elksnīti, dz. 27. 17. 6. Rīgā, bija gaisasp. izpal. Egerā, Röppisch'ā un Forbachā, bet pēc tam Schönmünzach'as slimnīcā, un **Ariju Skulti**, dz. 23. 23. 8. Rīgā, kas Vācijā dzīv. Waldenburg'ā, Silēzijā, meklē **Juris Elksnītis**: Hotel „Kaiserhof", Blomberg, Kr. Detmold, Lippe (21). 887

Par dēlu kar. **Voldemāru Miezīti**, dz. 21. 23. 10. Liepājā, pēd. z. 45. g. janv. no Nīcas frontes Kurzemē, lūdz ziņas vecāki: **Kārlis Miezītis**, DP Camp, Kaiser-Wilhelm-Kaserne, Bl. D, Z. 58, Amberg, Bayern (13a). 994

Par karav. **Pēteri Valaini**, dz. 15. g. okt. Asares pag., 44. g. bija pie Opočkas, lūdz ziņot brālim **Jānim Valainim**: DP Camp, Rebdorf bei Eichstätt, Bayern (13a). 1014

Imantu Krūmiņu, dz. 27. 11. 6. Elejas pag., gaisasp. izpal. pie Ventspils, pēd. z. 45. 22. 1., meklē tēvs **Jānis Krūmiņš**: Latvian Committee, Asylstr. 10, Weiden, Oberpfalz, Bayern (13a). 921

Minnu Kronbergu, dz. 77. 3. 5., līdz 45. 19. 5. dzīv. Redefinā, meklē **Osvalds Aume**: DP Camp 2 „Saule", Geesthacht/Elbe (24).

Karav. **Juri Bērziņu**, dz. 24. 4. 9., no Iecavas Avotiņiem meklē māte **Emilija Bērziņa**: Silberwaldstr. 52, Stuttgart-Sillenbuch, Württemberg (14).

Manfrēdu Vēzi no Rīgas, dz. 14. 4. 7., meklē sieva Lidija Vēze: Latvian Camp, Fischbach bei Nürnberg, Bayern (13a). 539

Par Ainu Kalniņu no Pāles, gaisasp. izpal., bija pie Vitenbergas meža baraciņā „Waldes Ruhe", lūdz z. Jānis Veiss: DP Camp 364, Argonner-Kaserne, Soest, Westf. (21). 1070

Latvju tautu meitas! Ar jums nop. prec. nol. vēlas iepazīties 4 jaunekļi, slaida auguma, zilām acīm, blondi — 25 g. v. Valters, 24 g. v. Jānis, 27 g. v. Leonīds, 20 g. v. Roberts: J. Cerešonoks, Res.-Laz., Abt. Jugendherberge, St. 15, Goslar (20). 1310

2 dzīves priec. zēni, kopv. 45 g., vēlas iepazīties ar latvju zeltenēm. Saprašanās gad. laulība. Vēlama ģīm. un īsa biogr. Raktiet „Jaunākam" un „Vecākam": 1203 DP A, C., 1203/F Camp, Flensburg,Fruerlund (24). 1311

„Latviešu Vēstneša" izdevējs un atbildīgais redaktors — Publisher and Editor-in-Chief: Viktors Baltkājis. Redakcijas kollēģija: Aleksandrs Balodis, Viktors Baltkājis un Arturs Tilmanis. Redakcijas adrese: „Latviešu Vēstnesis" (Latvian News Bulletin), Hotel Conyikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b).

„Latviešu Vēstneša" 2 mēnešu abonements ar piesūtīšanu maksā 8 markas, pusgada abonements — 20 marku. Atsevišķa numura cena 50 fenin̦u. Tuvinieku meklēšanas sludinājumi, publicējot vienreizēji, 3 markas un sludinājuma atkārtojums vēl 2 markas par meklējamo personu. Pārējie sludinājumi 2 markas par rindu. Pustreknā salinesim" no amerikāņu okupācijas joslas piesūtāmi ar pasta pārvedumu pēc adreses: „Latviešu Vēstnesis", Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b); no angļu joslas iemaksas piesūtāmas vai nu ierakstītās vēstulēs tieši izdevniecībai Dillingenā vai arī ar pasta naudas pārvedumu Lidijai Dravniecei, Latvian Camp „Frische Quelle", Hiddesen bei Detmold, Lippe (21), atsevišķi par to paziņojot izdevniecībai; no franču joslas iemaksas sūtāmas ierakstītās vēstulēs tieši izdevniecībai. Abonementi atjaunojami 2 nedēļas pirms to izbeigšanās. Maksājumus var nokārtot arī „Latviešu Vēstneša" pārstāvjiem, kuŗu vārdi un adreses publicēti laikrakstā. Par laikraksta savlaicīgu nesaņemšanu vai abonementa pārtraukšanu technisku iemeslu dēļ izdevniecība atbildību neuzņemas. Neizlietotos manuskriptus autoriem nosūta atpakaļ, ja pielikta klāt sev pašam adresēta, ar vajadzīgām pastmarkām apmaksāta aploksne.

„Latviešu Vēstneša" pelņas tīro atlikumu izlieto latviešu bēgļu un karavīru aprūpes vajadzībām.

Printed by Manz, Dillingen. — 11.000